

התעתיק מלועזית לעברית

כללי התעתיק מלועזית לעברית נדונו מחדש במליאת האקדמיה ללשון העברית בישיבותה בשנים תשס"ד–תשס"ז.¹ הכללים אושרו סופית בישיבת מליאת האקדמיה בד' בסיוון תשס"ז, 21 במאי 2007 (ישיבה רצ). הودעה על אישור הכללים פורסמה ברשומות, ילקוט הפרסומים 6300, כ"ז באול תשע"א, 26 בספטמבר 2011, עמ' 39¹. בישיבת המילאה מיום י' במרחשותן תשע"ח, 30 באוקטובר 2017 (ישיבה שנייה) – אושר תיקון הכללים החדשניים.

הકומה

כללי התעתיק שלහן מכונים לשמות של אנשים, של מקומות, של מוסדות וכיו"ב מלשנות זרות שאינן שמיות, והם אינם חלים בהכרח על מילים שאולות מן הלוע. שמות שיש בהם מנגה כתיבה מושרש בעברית, אפשר לכתוב אותם כמנגמים (כגון טשרניחובסקי, חלמ, ליטא).

ביסוד הכללים מונח העיירון שאין מתעקקים את השמות על פי כתיבם במקורות כי אם על פי הגיינטם הנשמעת לנו. התעתיק מבוסס על ההגייה בעברית בת ימינו ועל שימושה באותיות העבריות. הגאים זרים שאינם מקבלות במערכות ההגאה העברית מתעתקים בסימני ההגיון המציגים הקרובים להם במבטיהם. בשלושה מקרים הוחלט לסתות מן העיירון ולהוסיף סימן חיבור (גרש): ד' [ך], ח' [א], ת' [ת]. הן נוספות על האותיות המוגירות שכבר השתרשו בכתיבת העברית: ג', ז', צ'.

הכללים אינם מכונים לתת מענה בדרך קליטתם של ההגיון הזרים במערכות ההגאה העברית, ואולם שפע הדוגמאות המלווה את הכללים יש בו רמזים לדרך הביצוע של

1 הכללים החדשניים מבטלים את הכללים שנקבעו בעבר. הכללים הישנים אושרו במליאת האקדמיה בג' בתמוז תשל"ה, 18 ביוני 1975 (ישיבה קכ), ופורסמו ברשומות, ילקוט הפרסומים 2367, כ"ט באול תשל"ז, 12 בספטמבר 1977, עמ' 2396–2398, בחתיימת שער החינוך והתרבות דאי, אהרן דילון.

כמו וכמה הגאים שאינם בלשונו. ניתנו דוגמאות לכתיבים שונים לאותו הגה, וכן להגאים שונים המתפרשים בהגייה העברית כשוים. לדוגמה: בהגה [ח] מובאים שמות שיש בהם תנועה מאונפפת (ליון – Lyon או ההגה הנכתב בספרדית ו- באלטיקית gג (בוניאול – Bologna, בולוניה – Bologna).

הכללים מותאים לשני הכתיבים – המוקד והמלא, לפי הצורך צוינו שניים. התעתקיק בכתב המלא אין בו כדי לתת תמונה מלאה של התנועות, בדומה לכתב המלא של מילים עבריות.

שיטת הניקוד בתעתקיק מבוססת על כללי "ניקוזן של מילים לעזיות בלשונו" שנקבעו ב"החולות האקדמית בדקוק". לפי כללים אלו: (א) כל תנועות נ, ס, ט כתובות מלא; (ב) ניקוד התנועות ו- וּ הוא על פי הניקוד המקובל של המילים בעברית, בדרך כלל בלי להתחשב במקום הטעמה; (ג) השוואים הם שווהים נחים ואין משתמשים בחתפים. אין מסמנים שווה בסוף המילה.

הערות למשמעותים

- בכלל התעתקיק שלושה פרקים: העיצורים; התנועות והדו-תנועות; הדגש.
- בתעתקיק העיצורים שלוש טבלאות. בטבלה א מובא תעתקיק הגאים (מסודרים לפי האל"ף-בי"ת הלטיני בקירוב). בטבלה ב מובאים כתיבים מורשיים של מקצת הגאים. בטבלה ג ניתן מפתח הפניות לתעתקיק הגאים לפי האל"ף-בי"ת העברי.
- האותיות וצירופי האותיות שבטור הראשון בטבלאות א ו-ב אינם משקפים בהכרח את הכתב המשמש בשמות המודגמים אלא את אופן הביצוע של הגאים. לפי הצורך צוינו הגאים בסימנים המשמשים בתעתקיק המדיעים.

1. העיצורים

טבלה א – לפי הגאים (ההגיים מסוודרים לפי סדר האל"ף-בי"ת הלטיני בקירוב)

ההגה	ט	גס	גס
הטעתיק לעברית	ת	ת	ת
דוגמאות	ת	ת	ת
בון (Bonn), בְּטִיקוֹ (Béthique) (Reumétiiko)	ב	בְּ	בְּ
דבלין (Dublin)	ד	דְּ	דְּ
סאדרון קروس (Southern Cross)	ד'	דֶּ	דֶּ
פירנצה (Firenze), פילדלפיה (Philadelphia), שורצקופף (Schwarzkopf), פון (von), פוג'י (Huzi)	פּ (רפה)	פּ	פּ
גרנדה (Granada), קינג (King)	ג	גְּ	גְּ
ג'ון (John), ג'נובה (Genova), ג'ורג'ו (Giorgio), איטלקית (Italian)	ג'	גַּ	גַּ
הולנד (Holland)	ה	הָ	הָ
קלן (Köln), קנדה (Canada), אוקספורד (Oxford), קיטו (Quito), צ'נטורי (Chianti), ג'קלין (Jacqueline)	ק	קְ	קְ
לונדון (London), וָלֵסָה (Wałesa), פולנית (Polonica)	ל	לְ	לְ
מיישיגן (Michigan)	מ	מְ	מְ
ניו יורק (New York), קאן (King), קינגר (King), צ'נסה (Cannes), בולוניה (Bologna), בוניאול (Buenoal)	נ	נְ	נְ
פומפי (Pompeii), פונומ-פן (Phnom Penh), שוורצקופף (Schwarzkopf), בוטרוף (Bottrop)	פּ (בלוי ניקוד: פּ)	פּ	פּ
רומה (Roma), קרטר (Carter)	ר	רְ	רְ
סורבון (Sorbonne), סטוקהולם (Stockholm), סנסן (Sennes), סזאן (Cézanne), לה נסיזן (La Nation)	ס	סְ	סְ
שפילד (Sheffield), שיילר (Schiller), שיקגו (Chicago), בודפשט (Budapest), שטוטגרט (Škoda), שימנובסקי (Szymborski), שינקוויז' (Szymanowski), שטוטגרט (Stuttgart), ברשא (Brescia), סיינקוויז' (Sienkiewitz)	ש (בלוי ניקוד: ש)	שְׁ	שְׁ
טיטו (Tito), טוקיו (Tōkyō), וטיקן (Vatican), קטמנדו (Kathmandu), בארט (Barth), גרמנית (German), שמיט (Thompson)	ט	טְ	טְ
ט	גס th באנגלית הנהגה.		

ההגה	התעתיק לעברית	דוגמאות
θ	ת' – באנגלית – רק <i>θ</i> הנגעה ראוי גם להلن טבלה ב.	ת' – סלוניקי (Slovene), ת'ור (Thor), ת'אצ'ר (Thatcher), ת'ית'רו (Heathrow) (Galicia)
ts	צ' – בקובול בין צורנים: טְסָ.	צ' – ציריך (Zürich), וגציה (Venezia), גליקזיה (Boots) – צוון רבים
tʃ	צ' – ראוי גם להLN טבלה ב.	צ' – צ'רצ'יל (Churchill), ת'אצ'ר (Thatcher), צ'נטוח'ובה (Botticelli), צ'נטוח'ובה (Częstochowa)
v	ו – בראש מילה תמיד, ובאמצע מילה אם אינה סמוכה לחולם או לשוק (בכתיב לא מנוקד תיכתב וכפולה לפי כללי הכתיב המלא). ב (רפה) – בסוף מילה תמיד, ובאמצע מילה שם נוקד לשוק בسمוך לחולם או לשוק	ו – וינצ'ר (Venezia), וירצ'בורג (Liverpool), ז'נבה (Geneva), ליירפואל (Lyriopol), לבוב (Lwów), מנטובה (Mantova), קייב (Kiev)
w	ו – בכתיב לא מנוקד תיכתב וכפולה לפי כללי הכתיב המלא). ראוי גם להLN הדויתניות.	ו – וינדר (Windsor), וודסטוק (Woodstock), הוליווד (Hollywood), אונן (Owen), פאול (Powell), אוז (Oise), צרפתייה (Oise)
x	ח' – ראוי גם להLN טבלה ב.	ח' – ח'רוצ'וב (Хрущёв), ח'ואן (Juan), ח'רоч'ה (Jorge), ח'אריס (Харис)
y	ו – בכתיב לא מנוקד תיכתב וכפולה לפי כללי הכתיב המלא). ראוי גם להLN הדויתניות.	ו – מאיה (Maya), ר'יק'יאויק (Reykjavík) (רייקיאויק), וילצין (Villon), ו'יון (Villon), צרפתייה, פוטומקון (Потёмкин)
z	ז –	ז' – זבולן (Zvolen), זלצבורג (Salzburg), לידז (Leeds), טימז (Times), זברו (Sbarro)
ץ	ז –	ז' – ז'אן (Jean), ז'ורז' (George), צרפתייה, דבוז'ק (Kazimierz), קז'ימייז' (Kazimierz), קז'יקעז' (Dvořák)

טבלה ב – כתיבים מושרשים
כשיש נהוג כתיבה מושרש, אפשר לדבוק בו במקרים האלה:

הagina	ח' (רפה)	טש	ט' (רפה)	ט' (רפה)	פ' (רפה)	פ' (רפה)	פ' (רפה)	פ' (רפה)	פ' (רפה)
א'	tʃ,tš	tʃ	t'	t'	f	f	f	f	f
ק	ץ'	צ'	ט'	ט'	פ'	פ'	פ'	פ'	פ'
ט	ץ'	צ'	ט'	ט'	ת'	ת'	ת'	ת'	ת'
ת'	ץ'	צ'	ט'	ט'	פ'	פ'	פ'	פ'	פ'
ג'	dʒ,ɣ	dʒ	χ	χ	פ' (ניוקוד: ב')	פ' (ניוקוד: ב')	פ' (ניוקוד: ב')	פ' (ניוקוד: ב')	פ' (ניוקוד: ב')
ג' (Lódz')	ק' (לודז')	צ' (Thailand)	ט' (Cervantes)	ט' (Zaragoza)	פ' (Corrientes)	פ' (Corrientes)	פ' (Corrientes)	פ' (Corrientes)	פ' (Corrientes)
ג' (Cambridge)	ק' (קימברידג')	ט' (גתה)	ט' (סרגוסה)	ט' (שרנינוחובסקי)	ט' (גורדיון גרנט)	ט' (גוטהארט גוטמן)	ט' (גוטהארט גוטמן)	ט' (גוטהארט גוטמן)	ט' (גוטהארט גוטמן)
ג' (Bach)	ק' (בах)	ח' (חקרוב)	ח' (מינכן)	ח' (מינכן)	ח' (רפה)	ח' (רפה)	ח' (רפה)	ח' (רפה)	ח' (רפה)

טבלה ג – מפתח הפניות לפי הא-ב העברי
ההפרניות הן לטבלה א אלא אם כן צוינה במפורש הפניה לטבלה ב.

האות העברית	הagina	האות העברית	הagina	האות העברית	הagina
פ	p	ח	ח' (רפה)	ב	ב'
פ' (רפה)	f	ח'	x	ב' (רפה)	ב'
צ'	ts	ט	(ts),t	ג	ג'
צ''	tʃ,tš	י	y	ג' (רפה)	ג'
ק	k	פ	k	ד	ד'
ר	r	כ (רפה)	טבליה, b,x	די' (רפה)	די'
ש	ʃ,š	ל	l	ה	ה'
ת'	θ	מ	m	ו	ו'
		ג	n	ז	ז'
		ס	s	צ'	צ'
		טבליה, b,θ			

2. התנוועות והדו-תנוועות

א. התנוועות

התנוועה	הטעתיק המנוקד	בלוי ניקוד	דוגמאות ²
a	בhbורה פטוחה אַ (בסוף מילה אַה, להוציא כתיבים מושרים); סגורה באמצע מילה אַ;	באמצע AMILAH באם הקריאה או בלוי סימן מיוחד	; פֶלְרָמוֹ (Palermo), שִׁיקָנוֹ (America) ; קּוֹרְסִיקָה (Corsica), אֲמִירִיקָה (Normandie) ; רוֹמָא, לִיטָא ; דָּבְלִין (Dublin), סְפָזּוֹרָוּ (Sapporo) ; נוֹרְמַנְדִי (Scotland), בָּאוּבָבָה (baobab) ; מַנְהִים (mannheim), קּוֹטְלְבָדָן (Caracas) ; קָאנָן (Nepal), קְנָפָאל (Cannes) ; תְּאֵצָר (Thatcher)
e	בhbורה פטוחה אֵ; פטוחה בסוף מילה אֵה; סגורה באמצע מילה אֵ; סגורה בסוף מילה אֵ, אבל אם ההגייה הרווחת מלעילית – אֵ; סגורה כפלים סופית אֵ	בדרך כלל לא תסומן ב-י או בSIMON מיוחד ⁵	; וְרוֹנָה (Verona), אַקְדִיפּוֹס (Oiodipous) ; אַזְ'ן (Eugène), צְרָפִתִית (Boissier) ; בוֹאָסִיךָ (Nepal) ; פִּירְנָצָה (Firenze) ; סְרָגִי (sergii) ; צְבָרָר (Denver) ; קָלָן (Köln) ; שְׁוִיגְרַט (Schubert) ; קְלִסְיָנִיקִי (Leeds) ; צִירִיךְ (Zürich) ; אָוְלִימְפּוֹסְטִיס (Olympostis) ; קוֹנְשָׁקְסִי (Kuşadası) ; קוֹרְדוֹבָה (Córdoba) ; בּוֹרְדוֹ (Bordeaux) ; Kirkegaard / קִירְקֶגָּארְד (Australia) ; בּוּלְגְרִיה (Bulgaria) ; כְּרֶבֶרְג (Cherbourg) ; הַמְּבֹרָג (Hamburg) ; בּוּלְםְבֶּרג (Bloomberg)
i	אֵי	,	ההברה סגורה בדגש על פי הכלל בסעיף 3 ב להלן . ³
o	וּ	וּ	הבל ראו להלן סעיף ג, ay. ⁴
n	וּ	וּ	אבל ראו להלן סעיף ב 3 וסעיף ג, הערת כוכבית ew. ⁵

בחלק מן הדוגמאות התנוועות הנדרגות מסומנות באות מעובה.

ההברה סגורה בדגש על פי הכלל בסעיף 3 ב להלן .³

אבל ראו להלן סעיף ג, ay.⁴

אבל ראו להלן סעיף ב 3 וסעיף ג, הערת כוכבית ew.⁵

ב. האות א

1. הברה הנפתחת בתנועה תיכתב ב-א, לדוגמה: איטליה (Italy), גואה (Goa), אונגרה (Oberammergau) (Honoré).
2. תנועת א אפשר לציננה ב-א במקום שהיידרה עלול לגרוםшибוש בקריאה, כגון קראקס, ובעיקר ראוי לכובתה בשמות קרירים בני שתים-שלוש אותיות (בליל ה-א), כגון צ'אד (Chad). ראו לעיל סעיף א, התנועה א, ולהלן סעיף ד, 2. שמות שכבר נתרש בהם הכתיב בליל א ייכתו כך, כגון יְפָנֵן.
3. כשלפניא בא התנועה א ואחריה ה-א אין אם קריאה, התנועה א מציינת ב-י, למשל ניאפוליס (Korea); אבל לאונרדו (Leonardo), קוראה (Neapolis).

ג. הדו-תנועות היורדות

דוגמאות		בליל ניקוד	התעתיק המנווקד	הדו-תנועה
לאורה בראון נאוטילוס אואגוסטו	לְאֹוּרָה בְּרָאוֹן נְאוֹטִילָס אַאוֹגָוְסְטוֹ	אֹו		*aw
דאום אאורודיקה	דְּאוּם אֲאוּרְדִּיקָה	אֹוּם	אֹוּ	*ew
סלואו	סְלוֹאוֹ (slow)	אֹוָאֹו	אֹוָאֹו	ow
ויס טייוויאן ורסיי	וִיס טִיוֹוִיאָן וֶרְסִיִּי	וִיִּס טִיוֹיָאָן וֶרְסִיִּי	אַי (בסוף מילה אַי)	ay
בייג'ין פומפי מיי וסט	בֵּיְגַ'ין פּוּמְפִי מֵי וְסָט	בֵּיְגַ'ין פּוּמְפִי מֵי וְסָט	אַי (בסוף מילה אַי)	ey
אויגור או קלט	אַוְיָגָור אוֹקְלָט	אַוְיָגָור אוֹקְלָט	אַי (בסוף מילה אַי)	uy
אויגן האנוי	אַוְיָגָן הָאָנוֹוי	אַוְיָגָן הָאָנוֹוי	אַי (בסוף מילה אַי)	*oy

* הדו-תנועות aw, ew, oy עברו לעיתים לעברית גם בביטויים אחרים:

- aw: אֹו (בליל ניקוד: אֹו), למשל אֹוגָוסְטוֹס.
- ew: אַי (בליל ניקוד: אַי), למשל אַירְוָפה; אַו אַי (בליל ניקוד: אַוּ), למשל סְלִוקָוָס (בליל ניקוד: סְלִוקָוָס).
- oy: אַי (בליל ניקוד – ללא סימן), למשל אַדְוָפוֹס, פְּנִיקִיה.

ד. הדו-תנוונות העולות

1. בדו-תנוונות העולות מותרות שתי אפשרויות – פירוק הדו-תנוונה לשתי הברות ב-א, כגון: בואנוס, דיאגו (ובלי ניקוד: בואנוס, דיאגו); או בלי א, כגון: בָּונוס, זִיגו (בכתיב מלא: בּוֹנוֹס, דִּיאָגו).
2. שמות בעלי הדו-תנוונה [ya] באמצעות מילה ייכתבו יא – גם בכתיב המנוקד, כגון: שְׁוֹמִיאָץ (Sumiac), קְוַנִּיאָק.

3. הדגש (החזק והקל)

- א. בדרך כלל אין מצינים הכפלת, למשל אֲנִי (Annie), אבל מותר לסמנה בדגש חזק אם יראה בו המkład צורך, למשל אֲנָה (Anna, איטלקית). אין מסמנים את ההפלה באות כפולה.
- ב. כשההגיים [b],[k] – המתוועתקים ב-פ – באים אחרי תנוונה, ההברה נחשבת סגורה ומונקדת בהתאם (בתנוונות א ו-א). לדוגמה: גֶּפֶל, יֶפֶן, גֶּבֶן, בּוֹדְפֵשֶׁט, פִּידְרֶבֶּד.
- ג.Bei עיצוריית הבאה אחרי התנוונה ייסומן דגש. לדוגמה: אַנְגְּלִיה (בלי ניקוד: אנגליה), אַיּוֹס, אַקְּדָה (בלי ניקוד: אבדיה).
- ד. דגש קל לא יסומן באותיות ג, ד, וכמוון לא באותיות א, ז, ת. לדוגמה: גְּרַגְּדָה, קִינְגָּגָרָגָ', דְּבֻזְּקָק, וִינְדְּזָוָר, דְּהָמְרָקָר, תְּאַצְּרָה.
- ה. לאחר אותיות מש"ה מסומן דגש חזק באות הראשונה של שמות לעוזים כבמילים עבריות, כמעט בפ"א רפה (ובכ"ר רפה), לדוגמה מְגַ'קְּרַטָּה, שְׂאַ'כְּהָ, מְתַ'וָּר אֶבֶל מְפִינְגָּבָד. [שם]